31981R1390

1981.5.29. *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* L 143/1

A TANÁCS 1390/81/EGK RENDELETE
(1981. május 12.)
a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet hatályának az önálló vállalkozókra és azok családtagjaira történő kiterjesztéséről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 2., 7., 51. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a migráns munkavállalók szociális biztonságával foglalkozó igazgatási bizottsággal folytatott konzultációt követően kidolgozott javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel annak érdekében, hogy biztosítsák a munkavállalók mozgásszabadságát és felszámolják azokat az akadályokat, amelyek a szociális biztonság területén a nemzeti jogszabályok kizárólagos alkalmazásából fakadnak, a Tanács a Szerződés 51. cikkének rendelkezései alapján elfogadta a legutóbb a munkavállalók esetében alkalmazott szociális biztonsági rendszerek összehangolása szabályainak megállapításáról szóló 196/81/EGK rendelettel módosított [4], a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendeletet [5];

mivel a személyek szabad mozgása, ami a Közösség egyik alapja, nem korlátozódik a munkavállalókra, hanem a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának a keretein belül kiterjed az önálló vállalkozókra is;

mivel a Közösség egyik célkitűzésének eléréséhez szükséges az önálló vállalkozók esetében alkalmazandó szociális biztonsági rendszerek összehangolása; mivel a Szerződés nem biztosítja az e célhoz szükséges sajátos hatáskört;

mivel a Szerződés értelmében a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás vonatkozásában minden állampolgárság alapján történő megkülönböztetés tilos az átmeneti időszak vége óta;

mivel a szociális biztonság területén a nemzeti jogszabályok alkalmazása nem nyújt megfelelő védelmet a Közösségen belül mozgó önálló vállalkozók számára; mivel ahhoz, hogy a szabad mozgást és a letelepedés szabadságát teljesen hatékonnyá tegyék, az önálló vállalkozók esetében alkalmazandó szociális biztonsági rendszereket össze kell hangolni;

mivel az 1408/71/EGK rendelet, annak ellenére, hogy a munkavállalókra vonatkozik, már érinti az önálló vállalkozók egyes kategóriáit is; mivel a méltányosság elvének érvényesítéséhez indokolt, hogy az önálló vállalkozókra a lehető legteljesebb mértékben ugyanazok a szabályok vonatkozzanak, mint a munkavállalókra;

mivel indokolt, hogy az 1408/71/EGK rendeleten elvégezzék a szükséges kiigazításokat annak érdekében, hogy a rendelet rendelkezéseit a Közösségen belül mozgó önálló vállalkozókra és családtagjaikra is a lehető legteljesebb mérté kbenalkalmazni

---

[1] HL C 14., 1978.1.18., 15. o.
[2] HL C 131., 1978.6.5., 45. o.
[3] HL C 269., 1978.11.13., 40. o.
[4] HL L 24., 1981.1.28., 3. o.
[5] HL L 149., 1971.7.5., 2. o.

lehessen, az önálló vállalkozók foglalkozásának jellegével és a rájuk vonatkozó szociális biztonsági rendszerek jellemzőivel összhangban;

mivel az 1408/71/EGK rendeleten végrehajtandó kiigazítások megkövetelik az ahhoz a rendelethez csatolt mellékletek némelyikének kiigazítását is;

mivel egy mellékletben különösen azt kell meghatározni, hogy az 1408/71/EGK rendeletben alkalmazott „munkavállaló" és „önálló vállalkozó" meghatározások mit jelentenek, ha az érintett személy olyan szociális biztonsági rendszerben biztosított, amely egy tagállamban mindeņ abban a tagállamban lakóhellyel rendelkező személyre, abban a tagállamban lakóhellyel rendelkező személyek egyes kategóriáira, illetve a gazdaságilag aktív népességre alkalmazandó; mivel kívánatosnak tűnik, hogy ezeket a meghatározásokat, valamint a „családtag" meghatározását külön mellékletben határozzák meg; mivel két további melléklet szükséges azoknak a különleges rendelkezéseknek a megjelöléséhez, amelyek egyrészt azokra az önálló vállalkozókra vonatkoznak, akik nem tartoznak a rendelet hatálya alá, másrészt azokra az esetekre, amikor egy személy egyidejűleg két tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1408/71/EGK rendelet a következők szerint módosul:

1. A címet az alábbi cím váltja fel:

„A TANÁCS 1408/71/EGK RENDELETE

(1971. június 14.)

a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról".

2. Az 1. cikkben:

a) az a) és b) pont helyébe a következők lépnek:

„a) »munkavállaló« és »önálló vállalkozó«:

i. aki a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra vonatkozó szociális biztonsági rendszer ágazataiba tartozó egy vagy több kockázattal szemben akár kötelezően, akár szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében biztosított;

ii. aki a lakóhellyel rendelkezőkre, vagy a gazdaságilag aktív népességre vonatkozó szociális biztonsági rendszerben, e rendelet által érintett szociális biztonsági ágazatokba tartozó egy vagy több kockázattal szemben kötelezően biztosított, ha ez a személy:

– azon módszer értelmében, amely alapján e szociális biztonsági rendszert igazgatják vagy finanszírozzák, munkavállalónak vagy önálló vállalkozónak tekinthető, vagy

– ha e szempontoknak nem felel meg, az I. mellékletben meghatározott más kockázattal szemben a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra vonatkozó rendszerben vagy a iii. pontban említett rendszerben kötelezően vagy szabadon választható folytatólagos biztosítás keretében biztosított, vagy ha az érintett tagállamban ilyen rendszer nincs, megfelel az I. mellékletben szereplő meghatározásnak;

iii. aki az agrárnépességre vonatkozó egységes szociális biztonsági rendszerben, az e rendelet által érintett ágazatokba tartozó több kockázattal szemben kötelezően biztosított, az I. mellékletben megállapított kritériumoknak megfelelően;

iv. aki a munkavállalókra, önálló vállalkozókra, a lakóhellyel rendelkezőkre vagy lakóhellyel rendelkezők egyes csoportjaira vonatkozó tagállami szociális biztonsági rendszer keretében önkéntes alapon az e rendeletben érintett ágazatba tartozó egy vagy több kockázattal szemben biztosított:

– ha tevékenységét munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként végzi, vagy

– ha korábban ugyanannak a tagállamnak a munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra vonatkozó kötelező biztosítási rendszere keretében ugyanazon kockázattal szemben biztosított volt;

b) »határ menti ingázó« az munkavállaló vagy önálló vállalkozó, aki szakmai tevékenységét az adott tagállam területén végzi, és akinek lakóhelye egy másik tagállamban van, ahová rendszerint naponta vagy legalább hetente visszatér; ugyanakkor azt a határ menti munkavállalót, akit az őt alkalmazó vállalkozás ugyanannak a tagállamnak más részére vagy egy másik tagállamba küld ki, vagy aki szolgáltatásait ugyanannak a tagállamnak más részén vagy egy másik tagállamban nyújtja, négy hónapot meg nem haladó időtartamon keresztül határ menti munkavállalónak kell tekinteni még akkor is, ha ebben az időszakban akadályoztatott abban, hogy lakóhelyére naponta vagy legalább hetente visszatérjen;"

b) a c) pont első sorának módosítása a magyar változatot nem érinti;

c) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »családtag« a családtagként meghatározott vagy elismert személy, vagy az a személy, akit a szociális ellátásról szóló jogszabályok, vagy – a 22. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 31. cikkben említett esetekben – annak a tagállamnak a jogszabályai, amely tagállamban lakóhellyel rendelkezik, közös háztartásban élőként ismer el; ha azonban az említett jogszabályok csak azt ismerik el családtagként vagy egy háztartásban élőként, aki az érintett munkavállalóval vagy önálló vállalkozóval egy fedél alatt él, ez a feltétel csak akkor tekintendő teljesítettnek, ha az érintett személy elsődlegesen e személy eltartottja. Ha egy tagállam betegségi vagy anyasági természetbeni ellátásokról szóló jogszabályai nem teszik lehetővé a családtagok megkülönböztetését más olyan személyektől, akikre ezek a jogszabályok alkalmazandók, a »családtag« meghatározást az I. mellékletben meghatározott jelentés szerint kell értelmezni;"

d) a g) pont harmadik és ötödik sorában az „elhunyt munkavállaló" kifejezés helyébe az „elhunyt" lép;

e) a j) pont az utolsó albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„A »jogszabály« meghatározás nem érinti az önálló vállalkozókra vonatkozó különleges rendszereket szabályzó rendelkezéseket sem, amely rendszerek létrehozását az érintetteknek kell kezdeményezni, vagy amelyeket az érintett tagállam területének csak egy részén kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a hatóságok azok kötelezővé tételét vagy hatályuk kiterjesztését elrendelték-e. A kérdéses különleges rendszereket a II. melléklet határozza meg;"

f) az r) pont első és második sorában a „járulékfizetési időszak vagy szolgálati idő" kifejezés helyébe a „járulékfizetési időszak vagy szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak" lép;

g) az s) pont helyébe a közvetkező szöveg lép:

„s) a »szolgálati idő« és »önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak« az az időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időt megszerezték, szolgálati időként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszakként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a szolgálati idővel vagy az önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszakkal egyenértékűnek tekintenek;"

h) az u) pont i. alpontjában az „I. melléklet" helyébe a „II. melléklet" lép.

3. A 2. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában a „munkavállalók számára" kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók számára" lép;

b) a (2) bekezdésben:

– az első sorban a „munkavállalók" kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók" lép,

– a második sorban a „munkavállalók" kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók" lép.

4. A 3. cikk (3) bekezdésének első sorában a „II. melléklet" kifejezés helyébe a „III. melléklet" lép.

5. A 7. cikk (2) bekezdésének c) pontjában a „II. melléklet" kifejezés helyébe a „III. melléklet" lép.

6. A 9. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok jogszabályainak azon rendelkezései, amelyek az önkéntes vagy szabadon választható folytatólagos biztosítási rendszerekbe való belépéssel kapcsolatos feltételként előírják, hogy az érintett személynek az adott állam területén lakóhellyel kell rendelkeznie, nem alkalmazhatók azokra a személyekre, akik egy másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, feltéve, ha munkájuk során valamikor munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként az előbb említett állam jogszabályainak hatálya alá tartoztak."

7. A 10. cikk (2) bekezdésének negyedik sorában a „munkavállalóként" kifejezés helyébe a „munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként" lép.

8. A 13. és 14. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

Általános szabályok

(1) A 14. cikk c) pontjára is figyelemmel, a rendelet hatálya alá tartozó személyre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.

(2) A 14-17. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:

a) egy tagállam területén alkalmazott személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel, vagy ha az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található;

b) egy tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedő személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik még abban az esetben is, ha másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel;

c) egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmazott személy a lobogó szerinti tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik;

d) a köztisztviselők és a köztisztviselőnek minősülő más személyek azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az őket alkalmazó közigazgatási szerv tartozik;

e) egy tagállam fegyveres erőibe szolgálatra vagy polgári szolgálatra behívott vagy újból behívott személyek e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak. Ha e jogszabályok szerint a jogosultság a katonai vagy polgári szolgálatra való behívást megelőzően vagy a leszerelést követően megszerzett biztosítási idő függvénye, a szükséges mértékig bármely tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt figyelembe kell venni, mintha ez az idő az előbb említett tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő lenne. Egy tagállam fegyveres erőibe szolgálatra vagy polgári szolgálatra behívott vagy újból behívott munkavállalók vagy önálló vállalkozók megtartják munkavállalói vagy önálló vállalkozói jogállásukat.

14. cikk

A tengerészeken kívüli, munkaviszonyban álló személyekre alkalmazandó különös szabályok

A 13. cikk (2) bekezdésének a) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

1. a) Az a személy, akit az őt egy tagállam területén alkalmazó vállalkozás a számára teljesítendő munkavégzés céljából egy másik tagállam területére küld ki, továbbra is az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, feltéve hogy e munka várható időtartama nem haladja meg a tizenkét hónapot, illetve őt nem olyan személy felváltására küldték ki, akinek a kiküldetési ideje letelt;

b) ha a munkavégzés időtartama előre nem látható körülmények miatt túllépi az eredetileg meghatározott időtartamot, és meghaladja a tizenkét hónapot, az előbbi tagállam jogszabályai továbbra is alkalmazandók a munka elvégzéséig, feltéve hogy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, amely tagállam területére az érintett személyt kiküldték, vagy e hatóság által kijelölt szerv ahhoz hozzájárulását adja, a hozzájárulást a tizenkét hónapos időtartam lejárata előtt kérelmezni kell. E hozzájárulás ugyanakkor tizenkét hónapot meghaladó időtartamra nem adható meg.

2. Az a személy, akit szokásosan két vagy több tagá llamterületén foglalkoztatnak, a következők szerint megha tározott jogszabályok hatálya alá tartozik:

a) az a személy, aki egy olyan vállalkozás hajózó személyzetének tagja, amely más vagy saját számlájára nemzetközi vasúti, közúti, légi vagy belvízi személyszállítási vagy árufuvarozási szolgáltatást végez, és amely vállalkozás székhelye egy tagállamban található, az utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik a következő megszorításokkal:

i. ha az említett vállalkozás fiókteleppel vagy állandó képviselettel rendelkezik más tagállamban, mint amelyikben a székhelye található, e fióktelep vagy állandó képviselet által alkalmazott személy azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amely tagállamban e fióktelep vagy állandó képviselet található;

ii. ha az adott személyt, elsődlegesen annak a tagállamnak a területén alkalmazzák, amelyben lakóhellyel rendelkezik, e személy e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha az őt alkalmazó vállalkozás annak a tagállamnak a területén nem rendelkezik székhellyel, fiókteleppel vagy állandó képviselettel;

b) az a) pontban nem említett személy, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik:

i. amelynek területén lakóhellyel rendelkezik, ha tevékenységét részben e tagállam területén végzi, vagy ha több olyan vállalkozás vagy több olyan munkáltató számára végez munkát, amelynek vagy akinek székhelye vagy lakóhelye különböző tagállamok területén található;

ii. amelynek területén az őt alkalmazó vállalkozás vagy magánszemély székhelye vagy lakóhelye található, ha tevékenységét nem annak a tagállamnak a területén végzi, ahol lakóhellyel rendelkezik.

3. Az a személy, akit olyan vállalkozás alkalmaz egy tagállam területén, amelynek székhelye más tagállam területén található, és tevékenységei átterjednek a két állam közös határán, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén e vállalkozás székhelye található.

14a. cikk

A tengerészeken kívüli, önálló vállalkozókra alkalmazandó különös szabályok

A 13. cikk (2) bekezdésének b) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

1. a) az a személy, aki szokásosan önálló vállalkozó egy tagállamban, és egy másik tagállam területén végez munkát, továbbra is az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, feltéve hogy e munka várható időtartama nem haladja meg a tizenkét hónapot;

b) ha a munkavégzés időtartama előre nem látható körülmények miatt túllépi az eredetileg meghatározott időtartamot, és meghaladja a tizenkét hónapot, az előbbi tagállam jogszabályai továbbra is alkalmazandók a munka elvégzéséig, feltéve hogy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, amely tagállam területére az érintett személy a kérdéses munka elvégzése céljából belépett, vagy e hatóság által kijelölt szerv ahhoz hozzájárulását adja, a hozzájárulást a tizenkét hónapos időtartam lejárata előtt kérelmezni kell. E hozzájárulás ugyanakkor tizenkét hónapot meghaladó időtartamra nem adható meg.

2. Az a személy, aki két vagy több tagállam területén önálló vállalkozóként végez tevékenységet, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén lakóhellyel rendelkezik, ha tevékenységének bármely részét e tagállam területén végzi. Ha az ilyen személy annak a tagállamnak a területén, amelyben lakóhellyel rendelkezik, nem végez tevékenységet, azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelynek területén fő tevékenységét végzi. A fő tevékenység meghatározására szolgáló kritériumokat a 97. cikkben említett rendelet állapítja meg.

3. Az a személy, aki olyan vállalkozásban önálló vállalkozó, amelynek székhelye egy tagállam területén található, és tevékenységei átterjednek két állam közös

határán, azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, amelynek területén e vállalkozás székhelye található.

4. Ha azok a jogszabályok, amelyeknek egy személy a (2) vagy (3) bekezdéssel összhangban a hatálya alá tartozik, nem teszi lehetővé, hogy e személy akár csak önkéntességi alapon is egy nyugdíjrendszerhez csatlakozzon, az érintett személyt a másik tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozónak kell tekinteni, amelyeket e különös rendelkezésektől függetlenül kell alkalmazni, illetve ha így két vagy több tagállam jogszabályait kellene alkalmazni, e személy az érintett tagállamok vagy azok illetékes hatóságai közötti megállapodás szerint meghatározott jogszabályok hatálya alatt áll.

14b. cikk

Tengerészekre vonatkozó különös szabályok

A 13. cikk (2) bekezdése c) pontja az alábbi kivételekkel és körülmények között alkalmazandó:

1. Az a személy, akit az őt alkalmazó vállalkozás egy tagállam területén vagy e tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmaz, és akit e vállalkozás a számára teljesítendő munkavégzés céljából egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetére küld ki, az 14. cikk 1. pontjában előírt feltételekre is figyelemmel továbbra is a előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

2. Az a személy, aki tevékenységét egy tagállam területén vagy a tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén szokásosan önálló vállalkozóként végzi, és aki saját költségén egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén végez munkát, a 14a. cikk 1. pontjára is figyelemmel továbbra is az előbb említett tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik.

3. Az a személy, akit szokásosan nem a tengeren alkalmaznak, egy tagállam felségvizein vagy kikötőjében végez munkát a tagállam felségvizein vagy kikötőjében egy másik tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén, de aki a hajó személyzetének nem tagja, az előbb említett tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik.

4. Az a személy, akit egy tagállam lobogója alatt közlekedő hajó fedélzetén alkalmaznak, és aki az e munkáért járó javadalmazást olyan vállalkozástól vagy személytől kapja, amelynek vagy akinek a székhelye vagy lakóhelye más tagállam területén található, az utóbbi tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, ha e tagállamban rendelkezik lakóhellyel; az említett jogszabályok alkalmazásában a javadalmazást fizető vállalkozás vagy személy munkáltatónak tekintendő.

14c. cikk

Azokra a személyekre alkalmazandó különös szabályok, akik egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként, egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykednek

(1) Az a személy, aki egyidejűleg egy tagállam területén munkavállalóként, egy másik tagállam területén önálló vállalkozóként tevékenykedik:

a) a b) pontra is figyelemmel azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelynek területén munkaviszonyban áll;

b) a VII. mellékletben említett esetekben az olyan tevékenységek vonatkozásában, amelyeket az érintett tagállamok területén végez, az érintett tagállamok mindegyike jogszabályainak hatálya alatt áll.

(2) Az (1) bekezdés b) pontja végrehajtásának részletes szabályait rendeletben kell megállapítani, amit a Bizottság javaslatára a Tanácsnak kell elfogadnia.

14d. cikk

Vegyes rendelkezések

(1) A 14. cikk (2) és (3) bekezdésében, a 14a. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében és a 14c. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett személyeket az e rendelkezésekkel összhangban megállapított jogszabályok alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha kereső tevékenységüket vagy tevékenységeiket az érintett tagállam területén végeznék.

(2) Egy tagállam jogszabályainak azon rendelkezései, amelyek szerint egy kereső tevékenységet folytató nyugdíjas e tevékenységei vonatkozásában nem tartozik a kötelező

biz tosítási rendszer hatálya alá, azokra a nyugdíjasokra is vonatkoznak, akik nyugdíjjogosultságukat egy másik tagállam jogszabályai szerint szerezték meg, kivéve ha az érintett személy kifejezetten kéri az előbb említett tagállam illetékes hatósága által kijelölt és a 97. cikkben említett rendelet 10. mellékletében megnevezett intézménytől, hogy e rendszer hatálya alá tartozhasson."

9. A 15. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A 13. és 14d. cikk rendelkezései nem vonatkoznak az önkéntes biztosításra vagy a szabadon választható folytatólagos biztosításra, kivéve ha a 4. cikkben említett ágazat vonatkozásában bármely tagállamban csak önkéntes biztosítási rendszer létezik."

10. A 17. cikk helyébe a következő cikk lép:

„*17. cikk*

A 13-16. cikk alóli kivételek

Két vagy több tagállam, e tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai vagy e hatóságok által kijelölt szervek közös megállapodással a munkavállalók vagy önálló vállalkozók egyes csoportjai vagy egyes ilyen személyek érdekében a 13-16. cikk rendelkezései alól kivételeket írhatnak elő."

11. A 18. cikk (2) bekezdésében az „érintett munkavállaló" kifejezés helyébe az „érintett személy" lép.

12. A 2. szakasz címében a „Munkavállalók" kifejezés helyébe a „Munkavállalók vagy önálló vállalkozók" lép.

13. A 19. cikk (1) bekezdésének első sorában az „Az a munkavállaló" kifejezés helyébe az „Az a munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép, és a 19. cikk (2) bekezdés második albekezdésében „a munkavállaló" kifejezés helyébe „a munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

14. A 20. cikkben a „munkavállaló" kifejezés helyébe az „érintett személy" lép.

15. A 21. cikk (1) bekezdésében, a (2) bekezdés második albekezdésében és (4) bekezdésében a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

16. A 22. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában az „az a munkavállaló" kifejezés helyébe az „az a munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

b) a (3) bekezdés első albekezdésében a „munkavállalók" kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók" lép;

c) a (3) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdés második albekezdése a) pontjában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

d) a (4) bekezdésben a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

17. A 23. cikkben az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő bekezdések lépnek:

„(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátások összegét az átlagkereset alapján kell kiszámítani, ezt az átlagkeresetet kizárólag az említett jogszabályok szerint szerzett időszakban megállapított kereset alapján határozza meg.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátások összegét a szokásos kereset alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos keresetet vagy az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos kereset átlagát veszi figyelembe."

18. A 24. cikk (1) bekezdésében:

– az első sorban a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép,

– a negyedik és ötödik sorban az „említett munkavállaló" kifejezés helyébe az „említett munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

19. A 25. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában az „az a munkanélküli" kifejezés helyébe az „az a korábban munkavállaló vagy önálló vállalkozó munkanélküli" lép;

b) a (2) bekezdés első sorában az „Az a teljes munkanélküli” szövegrész kiegészül az „aki korábban munkavállaló volt” szöveggel.

20. A 26. cikk (1) bekezdésének első sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép.

21. A 34. cikk helyébe a következő cikk lép:

„34. cikk

Általános rendelkezések

(1) A 28., 28a., 29. és 31. cikk alkalmazásában az a nyugdíjas, aki egyetlen tagállam jogszabályai szerint két vagy több nyugdíjban részesül, e rendelkezések értelmében olyan nyugdíjasnak tekintendő, aki egy tagállam jogszabályai szerint egy nyugdíjra jogosult.

(2) A 27. és 33. cikk rendelkezései nem alkalmazhatók azokra a nyugdíjasokra vagy e nyugdíjasok családtagjaira, akik kereső tevékenységeikből eredően egy tagállam jogszabályai szerinti ellátásokra jogosultak. Ilyen esetekben az érintett személy e fejezet alkalmazásában munkavállaló vagy önálló vállalkozó vagy a munkavállaló vagy önálló vállalkozó családtagja.”

22. A 35. cikkben:

a) Az (1) és (2) bekezdés helyébe a következő bekezdések lépnek:

„(1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, ha a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti ország jogszabályai több betegségbiztosítási vagy anyasági biztosítási rendszert tartalmaznak, a 19. cikk, a 21. cikk (1) bekezdése, a 22., 25. és 26. cikk, a 28. cikk (1) bekezdése, a 29. cikk (1) bekezdése, vagy a 31. cikk rendelkezései szerint alkalmazandó rendelkezéseken az acélipari fizikai dolgozókra alkalmazott rendszerek rendelkezéseit kell érteni. Ha azonban az említett jogszabályok a bányákban és hasonló üzemekben alkalmazott munkavállalókra vonatkozó különleges rendszereket tartalmaznak, e rendszerek rendelkezéseit kell alkalmazni a munkavállalók e csoportjaira és e munkavállalók családtagjaira, feltéve, hogy a tartózkodási vagy lakóhely szerinti intézmény, amelyhez a kérelmet benyújtották, jogosult e rendszer alkalmazására.

(2) Ha a tartózkodási hely vagy lakóhely szerinti ország jogszabályai egy vagy több különleges biztosítási rendszert tartalmaznak, amelyek az önálló vállalkozók foglalkozási kategóriáinak mindegyikét vagy legtöbbjét lefedik, és amelyek kevésbé kedvező természetbeni ellátásokat nyújtanak, mint amelyek a munkavállalókat megilletik, az érintett személyekre és azok családtagjaira a 19. cikk (1) bekezdésének a) pontja és (2) bekezdése, a 22. cikk (1) bekezdésének i. alpontja és (3) bekezdése, a 28. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a 31. cikk a) pontja értelmében alkalmazandó rendelkezések a 97. cikkben említett végrehajtási rendelet által meghatározott rendszer vagy rendszerek:

a) ha az illetékes államban az érintett személy önálló vállalkozókra vonatkozó olyan különleges rendszer keretében biztosított, amely kevésbé kedvező természetbeni ellátásokat is nyújt, mint amilyenben a munkavállalók részesülnek, vagy

(b) ha az illetékes tagállam vagy tagállamok nyugdíjjal kapcsolatos jogszabályai szerint az egy vagy több nyugdíjban részesülő személy csak olyan, önálló vállalkozókra vonatkozó rendszer által nyújtott természetbeni ellátásban részesül, amely rendszer kedvezőtlenebb természetbeni ellátásokat is nyújt, mint amilyenekben a munkavállalók részesülnek.”

b) a (2) és (3) bekezdések számozása (3) és (4) bekezdésre változik;

c) az új (3) bekezdés második sorában a „munkavállalókra” kifejezés helyébe a „munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra” lép.

23. A III. cím 2. fejezete 1. szakaszának címében a „munkavállalók” kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók” lép.

24. A 37. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép;

b) a (2) bekezdés második sorában a „III. melléklet” kifejezés helyébe a „IV. melléklet” lép.

25. a) A 38. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

„(2) Ha egy tagállam jogszabályai egyes ellátások nyújtását attól teszik függővé, hogy a biztosítási időt egy munkavállalókra vonatkozó különleges biztosítási rendszerbe tartozó szakma, vagy adott esetben egy meghatározott foglalkozás keretében szerezzék meg, más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt csak akkor kell figyelembe venni ezen ellátások nyújtásánál, ha azt hasonló biztosítási rendszer, vagy annak hiányában ugyanolyan szakma, vagy adott esetben ugyanolyan foglalkozás keretében szerezték. Ha az így megszerzett időszakokat figyelembe véve az érintett személy nem elégíti ki ezen ellátások igénybevételéhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat az általános biztosítási rendszer, vagy annak hiányában adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszer szerint kell figyelembe venni az ellátások nyújtásához.”;

b) a 38. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha egy tagállam jogszabályai egyes ellátások nyújtását attól teszik függővé, hogy a biztosítá siidőt egy

önálló vállalkozókra vonatkozó különleges biztosítási rendszerbe tartozó szakma keretében szerezzék meg, más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt csak akkor kell figyelembe venni ezen ellátások nyújtásánál, ha azt hasonló biztosítási rendszer, vagy annak hiányában ugyanolyan szakma keretében szerezték.

Ha az így megszerzett időszakokat figyelembe véve az érintett személy nem elégíti ki az ezen ellátások igénybevételéhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat az általános biztosítási rendszer, vagy annak hiányában adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszer szerint kell figyelembe venni az ellátások nyújtásához, amennyiben az időszakokat a fent említett hasonló rendszertől különböző rendszerben szerezték, és feltéve, hogy az érintett személy biztosított volt az általános biztosítási rendszerben is, vagy, annak hiányában, adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszerben."

26. A 39. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Aki az (1) bekezdés szerint nem jogosult ellátásra, részesül azokban az ellátásokban, amelyekre egy másik tagállam jogszabályai szerint továbbra is jogosult, szükség esetén a 38. cikk rendelkezéseinek figyelembevételével."

27. A III. cím 2. fejezete 2. szakaszának címében a „munkavállalók" kifejezés helyébe a „munkavállalók vagy önálló vállalkozók" lép.

28. A 40. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

b) a (2) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó"; a „III. melléklet" kifejezés helyébe a „IV. melléklet" lép:

– a második sorban,

– az első francia bekezdés második sorában,

– a második francia bekezdés első sorában;

c) a (3) bekezdés a) pontjában:

– a „III. melléklet" kifejezés helyébe a „IV. melléklet" lép,

– a „ha a munkavállaló" kifejezés helyébe a „ha a munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

d) a (4) bekezdés harmadik sorában a „IV. melléklet" kifejezés helyébe az „V. melléklet" lép.

29. A 41. cikkben:

a) az (1) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

b) az (1) bekezdés d) pontja iii. alpontjának második sorában a „III. melléklet" kifejezés helyébe a „IV. melléklet" lép;

c) a (2) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

30. A 44. cikkben:

a) a címben a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

b) az (1) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

c) a (2) bekezdés harmadik sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

31. A 45. cikkben:

a) címben a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló a vállalkozó" lép;

b) a (2) bekezdés

– második sorában a szöveg az „egy különleges biztosítási rendszerbe" kifejezés előtt a „kizárólag" kifejezéssel egészül ki,

– második sorában a szöveg a „különleges biztosítási rendszerbe" kifejezés előtt a „munkavállalókra vonatkozó" kifejezéssel egészül ki;

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha egy tagállam jogszabályai egyes ellátások nyújtását attól teszik függővé, hogy a biztosítási időt egy önálló vállalkozókra vonatkozó különleges biztosítási rendszerbe tartozó szakma keretében szerezzék meg, más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt csak akkor kell figyelembe venni ezen ellátások nyújtásánál, ha azt hasonló biztosítási rendszer, vagy annak hiányában ugyanolyan szakma keretében szerezték.

Ha az így megszerzett időszakokat figyelembe véve az érintett személy nem elégíti ki az ezen ellátások igénybevételéhez előírt feltételeket, ezeket az időszakokat az általános biztosítási rendszer, vagy annak hiányában, adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszer szerint kell figyelembe venni az ellátások biztosításához, amennyiben az időszakokat a fent említett hasonló rendszertől különböző rendszerben szerezték, és feltéve, hogy az érintett személy biztosított volt az általános biztosítási rendszerben is vagy, annak hiányában, adott esetben a fizikai dolgozókra vagy a szellemi munkavállalókra vonatkozó rendszerben."

d) a (3) bekezdés (4) bekezdésre változik a következő szöveggel:

„(4) Ha azon tagállam jogszabályai, amely tagállam az ellátások biztosítását attól teszi függővé, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor a munkavállaló a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozzon, sem az ellátásokra való jogosultság, sem az ellátások kiszámításához nem határoznak meg feltételeket a biztosítási idő tartamát illetően, az a munkavállaló, aki már nem tartozik e jogszabályok hatálya alá, e fejezet alkalmazásában a biztosítási esemény bekövetkezésekor e jogszabályok hatálya alá tartozónak tekintendő, ha abban az időpontban egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, vagy ennek hiányában, ha egy másik tagállam jogszabályai szerint ellátásokra vonatkozó igényt tud érvényesíteni. Ugyanakkor ez utóbbi feltétel a 48. cikk (1) bekezdésében említett esetben teljesítettnek tekintendő."

e) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A 4. cikk rendelkezéseit kell alkalmazni annak meghatározásához, hogy a túlélő hozzátartozói ellátásra való jogosultságra vonatkozó feltételek teljesültek-e.

(6) Ha azon tagállam jogszabályai, amely tagállam a rokkantsági ellátások biztosítását attól teszi függővé, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésekor a munkavállaló a tagállami jogszabályok hatálya alá tartozzon, sem az ellátásokra való jogosultsághoz, sem az ellátások kiszámításához nem határoznak meg feltételeket a biztosítási idő tartamát illetően, az az önálló vállalkozó, aki már nem tartozik e jogszabályok hatálya alá, e fejezet alkalmazásában a biztosítási esemény bekövetkezésekor e jogszabályok hatálya alá tartozónak tekintendő, ha abban az időpontban egy másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik."

32. A 46. cikkben:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

b) a (2) bekezdés első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép;

c) a (2) bekezdés a) pontjának negyedik sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

33. A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A 46. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett elméleti összeg kiszámítására a következő szabályokat kel alkalmazni:

a) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat az átlagkereset, átlagos járulék, átlagos növekmény vagy az igénylő bruttó keresetének a szakképző iskolai tanulmányokat folytató tanulók kivételével az összes biztosított bruttó átlagkeresetéhez való aránya alapján határozzák meg, ezeket az átlagos összegeket vagy arányokat e tagállam illetékes intézménye számítja ki, kizárólag e tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő alapján, vagy csak az érintett személy ez idő alatti bruttó keresete alapján;

b) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat a kereset, a járulék vagy a növekmény összege alapján határozzák meg, ezen állam illetékes intézménye meghatározza a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő tekintetében figyelembe vett keresetet, járulékot és növekményt az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási idő tekintetében rögzített átlagkereset, átlagos járulék vagy növekmény alapján;

c) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat szokásos kereset vagy rögzített összeg alapján határozzák meg, ezen állam illetékes intézménye más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő tekintetében az általa figyelembe veendő keresetet vagy rögzített összeget egyenlőnek tekinti az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelő szokásos keresettel vagy rögzített összeggel, illetve – szükség esetén – e szokásos keresetek vagy rögzített összegek átlagával;

d) ha egy tagállam jogszabályai szerint az ellátásokat egyes időszakok vonatkozásában a kereset, más időszakok vonatkozásában a szokásos kereset vagy rögzített összeg alapján határozzák meg, ezen tagállam illetékes intézménye figyelembe veszi – más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő tekintetében – a fenti b) vagy c) pont rendelkezéseinek megfelelően meghatározott keresetet vagy rögzített összeget, illetve szükség esetén e keresetek vagy rögzített összegek átlagát; ha az ellátásokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett valamennyi biztosítási időre vonatkozó szokásos kereset vagy rögzített összeg

alapján határozzák meg, az illetékes intézmény a más tagállamok jogszabályai szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási idő vonatkozásában figyelembe veendő kereseteket egyenlőnek tekinti e szokásos keresetnek vagy rögzített összegnek megfelelő fiktív keresettel."

34. Az 52. cikk első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

35. Az 53. cikk utolsó sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe az „érintett személy" lép.

36. Az 54. cikk (1) és (2) bekezdésének első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

37. Az 55. cikk (1) bekezdésének első sorában az „A munkavállaló" kifejezés helyébe az „A munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

38. Az 58. cikk (1) és (2) bekezdése helyébe a következő bekezdések lépnek:

„(1) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat az átlagkereset alapján kell kiszámítani, az átlagkeresetet kizárólag e jogszabályok szerint szerzett időszakban megállapított kereset alapján határozza meg.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat a szokásos kereset alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos keresetet vagy adott esetben az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos kereset, átlagát veszi figyelembe."

39. A 60. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) Ha a foglalkozási megbetegedés, amely miatt a munkavállaló vagy önálló vállalkozó egy tagállam jogszabályai szerint már ellátásban részesül vagy részesült, súlyosbodik, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha az érintett személy, amikor ellátásban részesül, nem folytat más tagállam jogszabályai szerint olyan tevékenységet, amely a megbetegedést vagy annak súlyosbodását valószínűsíthetően előidézi, az előbbi tagállam illetékes intézménye köteles az általa alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint az ellátások költségeinek viselésére a súlyosbodás figyelembevételével;

b) ha az érintett személy, amikor ellátásban részesül, ilyen tevékenységet végzett más tagállam jogszabályai szerint, az előbbi tagállam illetékes intézménye köteles a súlyosbodás figyelembevétele nélkül viselni az ellátások költségeit az általa alkalmazott jogszabályok szerint. Az utóbbi tagállam illetékes intézménye a munkavállaló számára kiegészítést fizet a betegség súlyosbodását követően nyújtandó ellátás összegéne és a súlyosbodás bekövetkezését megelőzően az intézmény által alkalmazott jogszabályok rendelkezései szerint biztosított ellátás összegének különbségével megegyező összegben, ha a kérdéses betegség e tagállam jogszabályainak rendelkezései szerint következett be;

c) ha a b) pont alá tartozó esetben egy portüdőmegbetegedésben (pneumokoniózis), vagy az 57. cikk (4) bekezdésének rendelkezései szerint meghatározott betegségben szenvedő munkavállaló vagy önálló vállalkozó nem jogosult ellátásra az utóbbi tagállam jogszabályai szerint, az előbbi tagállam illetékes intézménye köteles ellátást biztosítani a betegség súlyosbodásának figyelembevételével, az általa alkalmazott jogszabályok szerint. Ugyanakkor az utóbbi tagállam illetékes intézménye viseli az előbbi tagállam illetékes intézménye által a betegség súlyosbodásának figyelembevételével biztosított, a nyugdíjakat is tartalmazó pénzbeli ellátások összege, és a betegség súlyosbodását megelőzően nyújtott ellátások összege közötti különbséggel megegyező összegű költséget."

40. A 61. cikk (1) bekezdésének első sorában a „munkavállaló" kifejezés helyébe az „érintett személy" lép.

41. A 62. cikk (1) bekezdésének harmadik sorában a „munkavállalókra" kifejezés helyébe a „munkavállalókra vagy önálló vállalkozókra" lép.

42. A 65. cikk (1) bekezdésének első sorában a „ha a munkavállaló" kifejezés helyébe a „ha a munkavállaló vagy önálló vállalkozó" lép.

43. A 67. cikk (1) és (2) bekezdésében a „más tagállamok jogszabályai szerint” kifejezést követően a „munkavállalóként” kifejezéssel egészül ki.

44. A 69. cikk (1) bekezdésében a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép.

45. A 70. cikk (1) bekezdésének második albekezdésének második sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép.

46. A 71. cikk (1) bekezdése

a) első sorában az „az a munkanélküli, aki” szövegrész helyébe az „az a munkanélküli, aki korábban munkavállaló volt, és aki” lép;

b) a magyar változatot nem érinti;

c) a magyar változatot nem érinti.

47. A III. címben

a) a 7. fejezet címének helyébe a következő cím lép:

„CSALÁDI ELLÁTÁSOK ÉS CSALÁDI TÁMOGATÁSOK”;

b) a 7. fejezet 1. szakasza címének helyébe a következő cím lép: „*Munkavállalók, önálló vállalkozók és munkanélküliek számára nyújtott ellátásokra vonatkozó közös rendelkezések*”;

c) a magyar változatot nem érinti.

48. A 72. cikk címének szövege „Biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak összesítése” szövegre változik, és a cikken belül a „biztosítási vagy szolgálati idő” kifejezés helyébe a „biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak” lép.

49. A 73. cikkben:

a) a magyar változatot **nem érinti;**

b) az (1) és (2) bekezdés első sorában, valamint a (2) bekezdés negyedik sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő bekezdés lép:

„(3) Ugyanakkor a 14. cikk (1) bekezdésének értelmében a francia jog hatálya alá tartozó munkavállaló jogosult a VI. mellékletben meghatározott családi ellátásokra azon családtagjai tekintetében, akik őt elkísérik abba a tagállamba, amelyben munkát vállal.”

50. A 74. cikk (1) bekezdése és a 74. cikk (2) bekezdése első sorában a „részesülő munkanélküli” szöveg helyébe a „részesülő, korábban munkavállaló munkanélküli” lép.

51. A 75. cikkben:

a) a magyar változatot nem érinti;

b) a magyar változatot nem érinti.

52. A 78. cikk

a) (2) bekezdése a) és b) pontjának első sorában az „elhunyt munkavállaló” kifejezés helyébe az „elhunyt munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép;

b) (2) bekezdése b) pontja ii. alpontjának második sorában az „elhunyt munkavállaló” kifejezés helyébe az „elhunyt” lép.

53. A 79. cikk

a) (1) bekezdése

– első albekezdésének harmadik sorából a „munkavállaló” kifejezést el kell hagyni,

– második albekezdése a) pontjának második sorában a „szolgálati” és „vagy tartózkodási” szavak között a szöveg az „önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi” kifejezéssel egészül ki;

b) (2) bekezdésének utolsó sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „nyugdíjas vagy az elhunyt” lép.

c) (3) bekezdésének utolsó sorában a „munkavállaló” kifejezés helyébe a „munkavállaló vagy önálló vállalkozó” lép;

54. A 89. cikkben az „V. melléklet” kifejezés helyébe a „VI. melléklet” lép.

55. A 93. cikk (2) bekezdése első albekezdésének negyedik sorában a „vagy alkalmazottaik” kifejezés helyébe a „vagy az általuk alkalmazott személyek” lép. A második albekezdés második sorában a „vagy azok alkalmazottaival” kifejezés helyébe a „vagy az általuk alkalmazott személyekkel” lép.

56. Az I–V. melléklet számozása II–VI. mellékletre változik, és a szöveg a következő I. melléklettel egészül ki:

„I. MELLÉKLET

A RENDELET HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ SZEMÉLYEK

I. **Munkavállalók és/vagy önálló vállalkozók**

(A rendelet 1. cikke a) pontjának ii. és iii. alpontja)

A. BELGIUM

Tárgytalan.

B. DÁNIA

1. Aki a munkahelyi balesetekre és foglalkozási megbetegedésekre vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik azért, mert tevékenységét munkavállalóként végzi, a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelmében munkavállalónak tekintendő.

2. Aki a betegségi vagy anyasági napi pénzbeli ellátásról szóló jogszabályok értelmében nem bér vagy jövedelem jellegű keresete alapján ilyen ellátásokra jogosult, a rendelet 1. cikke a) pontjának ii. alpontja értelmében önálló vállalkozónak tekintendő.

C. NÉMETORSZÁG

Ha a rendelet III. címének 7. fejezetével összhangban a családi ellátásokat nyújtó illetékes intézmény német intézmény, akkor a rendelet 1. cikke a) pontjának ii. alpontjának értelmében:

a) »munkavállaló«, aki a munkanélküliség ellen kötelező biztosítás keretében biztosított, illetve aki e biztosítottság következtében betegségbiztosítási pénzbeli ellátásban vagy ahhoz hasonló egyéb ellátásban részesül;

b) »önálló vállalkozó« az önálló vállalkozóként tevékenységet folytató személy, aki köteles:

– önálló vállalkozókra vonatkozó rendszerben öregségi nyugdíjbiztosításhoz csatlakozni, vagy azzal kapcsolatos járulékot fizetni, vagy

– kötelező nyugdíjbiztosítási keretében egy nyugdíjbiztosítási rendszerhez csatlakozni.

D. FRANCIAORSZÁG

Tárgytalan.

E. GÖRÖGORSZÁG

1. Az OGA rendszerben biztosított olyan személyek, akik kizárólag munkavállalóként végzik tevékenységüket vagy, akik más tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak vagy tartoztak, és akik ennek következtében a rendelet 1. cikke a) pontjának értelmében munkavállalók vagy munkavállalók voltak, a rendelet 1. cikke a) pontja iii. alpontjának értelmében munkavállalóknak tekintendők.

2. A nemzeti jogszabályok szerint nyújtott családi támogatások biztosítása tekintetében a rendelet 1. cikke a) pontjának i. és ii. alpontjában említett személyek a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelmében munkavállalóknak tekintendők.

F. ÍRORSZÁG

1. Aki az 1981. évi szociális jóléti törvény [Social Welfare (Consolidation) Act] 5. és 37. szakasza rendelkezéseinek értelmében kötelező vagy önkéntes biztosítás keretében biztosított, a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelemében munkavállalónak tekintendő

2. Aki munkaszerződés nélkül kereső tevékenységet folytat vagy, aki ilyen tevékenység végzését követően ment nyugdíjba, a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelmében önálló vállalkozónak tekintendő. A betegségbiztosítási természetbeni ellátások tekintetében az érintett személynek az 1970. évi egészségügyi törvény [Health Act (1970)] 45. és 46. szakasza szerint is jogosultnak kell lennie ilyen ellátásokra.

G. OLASZORSZÁG

Tárgytalan.

H. LUXEMBURG

Tárgytalan.

I. HOLLANDIA

Aki munkaszerződés nélkül valamilyen tevékenységet végez, vagy valamilyen foglalkozást űz, a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelmében önálló vállalkozónak tekintendő.

J. EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Aki Nagy-Britannia vagy Észak-Írország jogszabályai szerint munkavállaló (employed earner) vagy önálló vállalkozó (self-employed earner), a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelemben munkavállalónak vagy önálló vállalkozónak tekintendő. Akivel kapcsolatosan Gibraltár jogszabályaival összhangban munkavállalói (employed person) vagy önálló vállalkozói (self-employed person) járulékot kell fizetni, a rendelet 1. cikke a) pontja ii. alpontjának értelmében munkavállalónak vagy önálló vállalkozónak tekintendő.

II. **Családtagok**

(A rendelet 1. cikke f) pontjának, második mondata)

A. BELGIUM

Tárgytalan.

B. DÁNIA

A rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 31. cikke értelmében a természetbeni ellátásokra való jogosultság meghatározásához »családtagnak« kell tekinteni azt, akit a közegészségügyi szolgáltatásokról szóló törvény családtagnak tekint.

C. NÉMETORSZÁG

Tárgytalan.

D. FRANCIAORSZÁG

Tárgytalan.

E. GÖRÖGORSZÁG

Tárgytalan.

F. ÍRORSZÁG

A rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 31. cikke értelmében a természetbeni ellátásokra való jogosultság meghatározásához »családtagnak« kell tekinteni azt, akit az 1947-1970. évi egészségügyi törvények (Health Acts 1947-1970) a munkavállaló vagy önálló vállalkozó eltartottjának tekintenek.

G. OLASZORSZÁG

Tárgytalan.

H. LUXEMBOURG

Tárgytalan.

I. HOLLANDIA

Tárgytalan.

J. EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

A rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 31. cikke értelmében a természetbeni ellátásokra való jogosultság meghatározásához »családtagnak« kell tekinteni azt:

a) aki Nagy-Britannia vagy Észak-Írország jogszabályai tekintetében az 1975. évi szociális biztonsági törvény (Social Security Act 1975), vagy adott esetben az 1975. évi (észak-írországi) szociális biztonsági törvény [Social Security (Northern Ireland) Act 1975] értelmében eltartottnak minősül és,

b) aki Gibraltár jogszabályai tekintetében az 1973. évi praxisközösség orvosi rendszeréről szóló rendelet (Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973) értelmében eltartottnak minősül."

57. A II. mellékletben

a) a cím helyébe a következő cím lép:

„II. MELLÉKLET

(A rendelet 1. cikkének u) pontja)

I. A rendelet 1. cikke u) pontjának értelmében a rendelet hatálya alól kivont különleges szülési juttatások"

b) a szöveg a következőkkel egészül ki:

„II. **A rendelet 1. cikke j) pontjának második albekezdése értelmében a rendelet hatálya alól kivont, az önálló vállalkozókra vonatkozó rendszerek**

A. BELGIUM

Tárgytalan.

B. DÁNIA

Tárgytalan.

C. NÉMETORSZÁG

A tartományok (Länder) jogszabályainak értelmében létrehozott orvosi, fogászi, állatorvosi, gyógyszerészi, ügyvédi, szabadalmi ügyvivői (Patentanwälte), közjegyzői, könyvvizsgálói (Wirtschaftprüfer), adótanácsadói (Steuerbevollmächtigte), tengeri révkalauzi (Seelotsen) és építészi biztosító és jóléti intézmények (Versicherungs- und Versorgungswerke), valamint egyéb biztosítási és jóléti intézmények, különösen a jóléti alapok (Fürsorgeeinrichtungen) és a kibővített honorárium-megosztási rendszer (erweiterte Honorarverteilung).

D. FRANCIAORSZÁG

1. A nem a mezőgazdaság területén tevékenykedő önálló vállalkozók esetében:

   a) önálló vállalkozók kiegészítő öregségi nyugdíjbiztosítási rendszerei, valamint rokkantsági és haláleseti biztosítási rendszerei, amelyeket a szociális biztonsági törvény L 658., L 659., L 663-11., L 663-12., L 682. és L 683-1. cikke tartalmaz.

   b) Az 1966. július 12-i 66-509. törvény 9. cikkében említett kiegészítő ellátások.

2. A mezőgazdaság területén tevékenykedő önálló vállalkozók esetében:

   a mezőgazdasági törvény (Code rural) 1049. és 1234.19. cikkében meghatározott biztosítástípusok, egyrészről a betegbiztosítást, az anyasági és a nyugdíjbiztosítást, másrészről a munkahelyi balesetek és foglalkozási megbetegedések elleni biztosításokat érintően.

E. GÖRÖGORSZÁG

Tárgytalan.

F. ÍRORSZÁG

Tárgytalan.

G. OLASZORSZÁG

Tárgytalan.

H. LUXEMBURG

Tárgytalan.

I. HOLLANDIA

Tárgytalan.

J. EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

Tárgytalan.”

58. A III. melléklet A. részének 7. BELGIUM-LUXEMBOURG pontjában a jelenlegi szöveg számozása a) pontra változik és a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„b) Az 1968. július 10-i és 12-i levélváltás az önálló vállalkozókról.”

59. A IV. melléklet

a) A. pontjának helyébe a következő pont lép:

„A. BELGIUM

A rokkantságra vonatkozó általános biztosítási rendszerrel, a bányászok rokkantságára vonatkozó különleges biztosítási rendszerrel és a kereskedelmi tengerészet tengerészeire vonatkozó különleges biztosítási rendszerrel kapcsolatos jogszabályok és az önálló vállalkozók keresőképtelenségével kapcsolatos jogszabályok."

b) D. pontjának helyébe a következő pont lép:

„D. FRANCIAORSZÁG

1. Munkavállalók

A rokkantságra vonatkozó biztosítási rendszerrel kapcsolatos valamennyi jogszabály, kivéve a bányászokra vonatkozó szociális biztonsági rendszerben a rokkantság biztosítását érintő jogszabályok.

2. Önálló vállalkozók

Az önálló vállalkozók rokkantsági biztosításáról szóló jogszabályok."

60. A VI. melléklet helyébe a következő melléklet lép:

„*VI. MELLÉKLET*

(A rendelet 89. cikke)

Egyes tagállamok jogszabályainak alkalmazására vonatkozó különös szabályok

A. BELGIUM

1. Azokra a személyekre, akiknek a természetbeni betegségbiztosítási ellátásokra való jogosultsága az önálló vállalkozókra vonatkozó betegségi és rokkantsági belga kötelező biztosítási rendszeren alapul, a rendelet III. címe 1. fejezetének rendelkezései vonatkoznak, beleértve annak 35. cikke (1) bekezdését is, a következő feltételekkel:

a) ha az érintett személyek ideiglenesen egy Belgiumon kívüli másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel, jogosultak:

i. a kórházi ápolás tekintetében az ideiglenes lakóhely szerinti tagállam jogszabályai szerint nyújtott természetbeni ellátásokra;

ii. a belga rendszer szerint nyújtott egyéb természetbeni ellátások tekintetében az illetékes belga intézmény általi visszatérítésre az ideiglenes lakóhely szerinti állam jogszabályai szerint előírt mértékben;

b) ha az érintett személyek egy Belgiumon kívüli másik tagállam területén állandó lakóhellyel rendelkeznek, jogosultak az állandó lakóhely szerinti tagállam jogszabályai szerint nyújtott természetbeni ellátásokra, ha a belga szabályozás szerint előírt kiegészítő járulékot megfizetik az illetékes belga intézménynek.

2. A rendelet III. címe 7. és 8. fejezetei rendelkezéseinek az illetékes belga intézmény általi alkalmazásában a gyermekekkel kapcsolatban úgy kell eljárni, mintha őket a lakóhelyük szerinti tagállamban nevelték volna fel.

3. A rendelet 46. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az 1945. január 1-je előtt a belga jogszabályok szerint szerzett öregségi biztosítási időt a belga, rokkantságra vonatkozó, általános biztosítási rendszerrel és a tengerészekre vonatkozó rendszerrel kapcsolatos jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek kell tekinteni.

4. A 40. cikk (3) bekezdése a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában csak azokat az időszakokat kell figyelembe venni, amelyek folyamán az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó a belga jogszabályok értelmében keresőképtelen volt.

5. A rendelet 46. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában a belga jogszabályok szerint az önálló vállalkozók által az önálló vállalkozók keresőképtelenségéről szóló jogszabályok hatálybalépését megelőzően szerzett öregségi biztosítási időszakokat az utóbbi jogszabályok szerint szerzett biztosítási időszakoknak kell tekinteni.

6. Annak megállapításához, hogy a munkanélküliségi ellátásra való jogosultság belga jogszabályok által előírt feltételei teljesülnek-e, az említett jogszabályok értelmében egyenértékűnek tekintett napokat csak annyiban veszik figyelembe, amennyiben az azokat megelőző ledolgozott napok munkaviszonyban eltöltött napok voltak.

B. DÁNIA

1. A Dánián kívüli más tagállamban szerzett biztosítási, szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időt ugyanúgy veszik figyelembe egy munkanélküliek számára létrehozott, elismert biztosítási pénztárba való belépés szempontjából, mintha az Dániában szerzett szolgálati vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő lett volna.

2. A Dániában lakóhellyel rendelkező vagy ott tartózkodó, a rendelet 19. cikkében, 22. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 25. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 26. cikkének (1) bekezdésében, 28a. cikkében, 29. és 31. cikkében említett munkavállalók, önálló vállalkozók, nyugdíjigénylők és nyugdíjasok, valamint családtagjaik ugyanolyan feltételek mellett jogosultak a természetbeni ellátásokra, mint amilyeneket a dán jogszabályok olyan személyek vonatkozásában írnak elő, akiknek a jövedelme nem haladja meg a közegészségügyi szolgáltatásokról szóló 1971. június 9-i 311. törvény 3. cikkének rendelkezéseiben meghatározott szintet, amely esetben az említett természetbeni ellátások költségeit egy Dánián kívüli másik tagállam intézménye viseli.

3. Az öregségi nyugdíjról szóló törvény 1. cikke (1) bekezdése (2) pontjának rendelkezései, a rokkantsági nyugdíjról szóló törvény 1. cikke (1) bekezdése (2) pontjának rendelkezései, valamint az özvegyi nyugdíjról és támogatásokról szóló törvény 1. cikke (1) bekezdése (2) pontjának rendelkezései nem alkalmazhatók olyan munkavállalókra és önálló vállalkozókra, illetve azok túlélő hozzátartozóira, akik egy Dánián kívüli másik tagállam területén rendelkeznek lakóhellyel.

4. Az öregkori és özvegyi nyugdíjat szabályzó dán jogszabályok rendelkezései még abban az esetben is alkalmazandók a dán jogszabályok hatálya alatt álló munkavállaló vagy önálló vállalkozó özvegyére, ha nem rendelkezik lakóhellyel Dániában.

5. A rendelet feltételei nem érintik a közvetlenül a kérelmezés napját megelőző meghatározott időszak folyamán ténylegesen Dániában lakóhellyel rendelkező dán állampolgárok nyugdíjjogosultságáról szóló 1972. június 7-i dán törvény ideiglenes rendelkezéseit. Mindazonáltal a dán állampolgárok számára előírt feltételek szerint kell nyugdíjat folyósítani más tagállam állampolgárai számára, akik közvetlenül a kérelmezés napját megelőző év folyamán ténylegesen Dániában rendelkeztek lakóhellyel.

6. a) Azok az időszakok, amelyek folyamán egy Dánián kívüli másik tagállamban lakóhellyel rendelkező határ menti ingázó Dániában végzett kereső tevékenységet, a dán jogszabályok alkalmazásában tartózkodási időnek tekintendők. Ugyanezek a rendelkezések alkalmazandók azokra az időszakokra, amelyek során a határ menti ingázót egy Dánián kívüli másik tagállam területére küldik ki, vagy egy Dánián kívüli másik tagállam területén nyújt szolgáltatásokat.

b) Azok az időszakok, amelyek folyamán egy Dánián kívüli másik tagállam területén lakóhellyel rendelkező idénymunkás tevékenységét Dániában végezte, a dán jogszabályok alkalmazásában tartózkodási időnek tekintendők. Ugyanezek a rendelkezések alkalmazandók azokra az időszakokra, amelyek során az idénymunkást egy Dánián kívüli másik tagállam területére küldik ki.

7. Annak a meghatározásához, hogy az anyagsági ellátásra való jogosultságnak a betegség és anyaság esetén járó napi pénzbeli ellátásokról szóló törvény 12. fejezetében megállapított feltételek teljesülnek-e abban az esetben, ha az érintett személy nem tartozott az említett törvény 34. cikke (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott teljes időszak tartama alatt a dán jogszabályok hatálya alá:

a) adott esetben figyelembe kell venni a Dánián kívüli másik tagállam területén abban az említett referencia-időszakban szerzett megfelelő biztosítási időt, amely folyamán az érintett személy nem tartozott a dán jogszabályok hatálya alá, mintha az ilyen időszakokat az utóbbi jogszabályok hatálya alatt szerezte volna; és

b) az érintett személy olyan személynek tekintendő, mint aki a dán jogszabályok hatálya alatt az említett referencia-időszakban szerzett időszak folyamán megállapított átlagjövedelemmel egyenértékű átlagjövedelemben részesült.

8. A rendelet 12. cikke (2) bekezdésének a dán jogszabályokra való alkalmazásában a rokkantsági, öregségi és özvegyi nyugdíjakat azonos típusú ellátásoknak kell tekinteni.

9. A rendelet 67. cikkének alkalmazásában a Dániában biztosított önálló vállalkozók számára nyújtott munkanélküli ellátások összegét a dán jogszabályokkal összhangban kell kiszámítani.

C. NÉMETORSZÁG

1. a) Ha a német jogszabályok nem rendelkeznek balesetbiztosításról, a német intézmények e jogszabályok szerint kifizetik azt az 1919. január 1-je előtt Elzász-Lotaringiában bekövetkezett munkahelyi balesetekért (és foglalkozási megbetegedésekért) járó kártérítést, amely költségeinek viselését a francia intézmények a Népszövetség Tanácsának 1921. június 21-i határozata értelmében nem vállalták (*Reichsgesetzblatt*, 1289. oldal), ha az érintett személy vagy annak túlélő hozzátartozója valamely tagállamban lakóhellyel rendelkezik;

b) a rendelet 10. cikkének rendelkezései nem érintik azokat a rendelkezéseket, amelyek szerint a Németországi Szövetségi Köztársaság területén kívül bekövetkezett munkahelyi balesetek (és foglakozási megbetegedések), valamint az e területen kívül szerzett biztosítási idő nem vagy csak meghatározott feltételekkel ad alapot ellátások fizetésére, ha az ellátásra jogosultak a Németországi Szövetségi Köztársaság területén kívül rendelkeznek lakóhellyel.

2. a) Annak meghatározásához, hogy a német jogszabályok által megszakítási időnek (*Ausfallzeiten*) vagy kiegészítő időnek (*Zurechningszeiten*) tekintett időt ilyen időként figyelembe kell-e venni, más tagállam jogszabályai szerint fizetett kötelező járulékokat és a más tagállam biztosítási rendszere szerinti biztosítást a német jogszabályok szerint fizetett járuléknak és a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti biztosításnak kell tekinteni. E rendelkezés nem alkalmazható a Németországi Szövetségi Köztársaság mezőgazdasági termelőinek különleges öregségi nyugdíjbiztosítási rendszereire, valamint más tagállamok annak megfelelő különleges rendszereire.

A biztosítási rendszer hatálybalépésének napja és a biztosítási esemény bekövetkezése között eltelt naptári hónapok számának meghatározásánál nem kell figyelembe venni sem azokat az időszakokat, amelyeket a két időpont közötti időszakban más tagállam jogszabályai szerint figyelembe vettek, sem pedig azokat az időszakokat, amelyek folyamán az érintett személy nyugdíjban részesült;

b) az a) pont rendelkezései nem alkalmazhatók az átlagos megszakítási időre (*pauschale Ausfallzeit*). Ezt kizárólag a Németországban szerzett biztosítási idő alapján határozzák meg;

c) a bányászok nyugdíjbiztosításáról szóló német jogszabályok értelmében a kiegészítő idő (*Zurechnungszeit*) figyelembevétele ezen kívül attól a feltételtől függ, hogy a német jogszabályok szerint utoljára fizetett járulékot a bányászok nyugdíjbiztosításába fizették-e;

d) a német beszámítható idő (*Ersatztzeiten*) figyelembevételének alkalmazásában csak a német nemzeti jogszabályok alkalmazandók;

e) a d) pontban megállapított rendelkezéstől eltérve a következő rendelkezés alkalmazandó azokra a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerint biztosítottakra, akik 1948. január 1-je és 1963. július 31. között holland közigazgatás alatt álló német területeken rendelkeztek lakóhellyel: a német társadalombiztosításról szóló törvény (RVO) 1251. cikkének (2) bekezdése vagy annak megfelelő más rendelkezések szerinti német beszámítható idő (*Ersatzzeiten*) figyelembevétele vonatkozásában a holland biztosítási rendszerben a fenti időszakban teljesített járulékfizetés egyenértékűnek tekintendő azzal, mintha az érintett személyek a német jogszabályok szerinti kötelező biztosítási rendszer hatálya alatt álltak volna munkaviszonyban vagy végeztek volna tevékenységet.

3. A német betegbiztosító pénztárakba történő befizetések vonatkozásában a rendelet 26. cikke (2) bekezdésében említett járulékok fizetésének kötelezettségét fel kell függeszteni a nyugdíjigényre vonatkozó határozat meghozataláig.

4. Annak meghatározásához, hogy egy gyermek részesülhet-e árvasági nyugdíjban, a 78. cikkben említett ellátások valamelyikében, vagy a francia jogszabályok szerint a Franciaországban lakóhellyel rendelkező kiskorúak számára nyújtott egyéb családi ellátásokban való részesülést a német jogszabályok szerinti árvasági nyugdíjban való részesülésnek kell tekinteni.

5. Ha e rendelet vagy későbbi szociális biztonsági rendeletek alkalmazása egyes betegségbiztosítási intézmények számára rendkívüli költségeket jelentene, e költségek részben vagy egészben megtéríthetőek. E megtérítésekről (a betegségbiztosításban) az összekötői feladatokat ellátó Helyi Betegbiztosító Pénztárak Országos Szövetsége határoz egyéb betegbiztosítók központi szövetségeivel egyetértésben. E megtérítések teljesítéséhez szükséges forrásokat a betegbiztosító pénztárakra az előző évi, a nyugdíjasokat is tartalmazó taglétszám arányában kivetett adókból fedezik.

6. E rendelet alkalmazásában a német jogszabályok szerint a biztosított nök és a biztosított személyek családtagjai számára nyújtott gyermekágyi egészségügyi ellátásért járó átalányösszeget természetbeni ellátásnak kell tekinteni.

7. A társadalombiztosítási törvény (RVO) 1233. cikkét, valamint a szellemi munkavállalók biztosításáról szóló törvény (AVG) 10. cikkét – amelyek a német nyugdíjbiztosítási rendszer szerinti önkéntes biztosítást szabályozzák, és amelyeket az 1972. október 16-i nyugdíjreform törvény módosított – kell alkalmazni más tagállamok állampolgáraira, valamint a hontalan személyekre és a más tagállamok területén lakóhellyel rendelkező menekültekre a következő szabályokkal összhangban.

Az általános feltételek teljesülése esetén a német nyugdíjbiztosítási rendszerben önkéntes járulékot fizethet:

a) az a személy, akinek lakóhelye vagy tartózkodási helye a Németországi Szövetségi Köztársaság területén van;

b) az a személy, akinek állandó lakóhelye vagy lakóhelye egy másik tagállam területén található, és aki korábban bármikor önkéntes vagy kötelező biztosítás keretében egy német nyugdíjbiztosítási rendszerhez tartozott;

c) az a személy, aki egy másik tagállam állampolgára és állandó lakóhelye vagy lakóhelye egy harmadik állam területén található, továbbá a német nyugdíjbiztosítási rendszerben legalább 60 hónapon keresztül járulékot fizetett, vagy a korábban hatályos átmeneti rendelkezések szerint önkéntes biztosításra volt jogosult, és egy másik tagállam jogszabályai szerint önkéntesen vagy kötelezően nem biztosított.

8. Ez a rendelet nem érinti az 1972. október 16-i nyugdíjreform törvény által módosított, a fizikai dolgozók nyugdíjának reformjáról szóló törvény 51a. cikkének (2) bekezdését és a szellemi munkavállalók nyugdíjának reformjáról szóló törvény 49a. cikkének (2) bekezdését. Azok a személyek, akik a 8. pont b) és c) pontja szerint jogosultak arra, hogy önkéntes biztosítási rendszerhez csatlakozzanak, csak az olyan időszakok tekintetében fizethetnek járulékot, amely időszakok tekintetében egy másik tagállam jogszabályai szerint nem fizettek járulékot.

9. Ha egy másik tagállam illetékes intézményeinél biztosított nyugdíjasok vagy azok családtagjai számára a lakóhelyük szerinti illetékes német intézmény által nyújtott természetbeni ellátások költségeit havi átalányösszegek alapján vissza kell téríteni, e költségek a nyugdíjasok német betegbiztosító intézményei közötti pénzügyi kiegyenlítés alkalmazásában a nyugdíjasokra vonatkozó német betegségbiztosítási rendszer kiadásaiként kezelendők. A más tagállamok illetékes intézményei által a lakóhely szerinti német intézmények számára visszatérített átalányösszegeket az előzőekben említett kiegyenlítés céljait szolgáló bevételnek kell tekinteni.

10. Önálló vállalkozók esetében a munkanélküli segély (Arbeitslosenhilfe) folyósításának előfeltétele, hogy az érintett személy munkanélküliségének bejelentését megelőzően legalább egy éven keresztül a Németországi Szövetségi Köztársaság területén folytasson önálló vállalkozói tevékenységet, és munkanélküliségének oka ne tevékenységének ideiglenes megszakítása legyen.

11. Egy másik tagállam jogszabályai szerint a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó különleges öregségi nyugdíjbiztosítási rendszerben, vagy ilyen rendszer hiányában az általános nyugdíjbiztosítási rendszerben mezőgazdasági termelőként szerzett biztosítási időt a mezőgazdasági termelők öregségi nyugdíjbiztosításáról szóló törvény (Gesetz über die Altershilfe der Landwirte – GAL) 27. cikke értelmében a járulékfizetési kötelezettséghez feltételként megállapított biztosítási időbe be kell számítani, mindegyik esetben azzal a feltétellel, hogy:

a) a járulékfizetési kötelezettség alapját képező nyilatkozatot az előírt határidőn beül benyújtották;

és

b) a nyilatkozat benyújtását megelőzően az érintett személy az a Németországi Szövetségi Köztársaság területén a mezőgazdasági termelőkre vonatkozó öregségi nyugdíjbiztosítási rendszerben volt kötelezett járulékfizetésre.

12. Egy másik tagállam jogszabályai szerint a kézművesekre vonatkozó különleges rendszerben, vagy ha ilyen rendszer nem létezik, az önálló vállalkozókra vonatkozó különleges rendszerben vagy az általános rendszerben szerzett kötelező biztosítási időt beleszámítják a kézművesekre vonatkozó nyugdíjbiztosítási rendszerből való önkéntes kilépésre való jogosultság megszerzésére előírt 216 hónapos időszakba.

D. FRANCIAORSZÁG

1. a) Az időskorú munkavállalók juttatását, az időskorú önálló vállalkozók juttatását és a mezőgazdasági öregségi juttatást a francia jogszabályok által a francia munkavállalók vonatkozásában megállapított feltételek szerint kell nyújtani azoknak a munkavállalóknak vagy önálló vállalkozóknak, akik más tagállam állampolgárai, és akik igényük bejelentésekor francia területen rendelkeznek lakóhellyel.

b) E rendelkezések alkalmazandók menekültekre és hontalanokra is.

c) A rendelet rendelkezései nem érintik a francia jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyek szerint az időskorú munkavállalók juttatáshoz való jogosultsága megszerzésénél csak a Francia Köztársaság európai megyéinek területén és tengeren túli megyéiben (Guadeloupe, Guyana, Martinique és Réunion) szerzett munkaviszonyban eltöltött időt vagy ehhez hasonló időt vagy adott esetben önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időt kell figyelembe venni.

2. A bányászokra vonatkozó különleges szociális biztonsági jogszabályokban előírt különleges juttatások és kumulált kártalanítás csak francia bányákban alkalmazott munkavállalóknak nyújthatók.

3. Az 1965. július 10-i 65-555. törvény, amely jogosultságot biztosít az önkéntes nyugdíjbiztosítási rendszerhez való csatlakozásra azon francia állampolgárok számára, akik külföldön folytatnak vagy folytattak kereső tevékenységet, más tagállamok állampolgáraira a következő feltételekkel alkalmazandók:

– a francia rendszer szerinti önkéntes biztosítás alapjául szolgáló kereső tevékenységet nem lehet francia területen, sem pedig abban a tagállamban folytatni, amelynek az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó az állampolgára,

– az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó igényének előterjesztésekor köteles bizonyítani, hogy akár legalább 10 egymást követő, akár egymást nem követő éven keresztül Franciaországban rendelkezett lakóhellyel, vagy ugyanilyen időtartamon keresztül kötelező vagy szabadon választható folytatólagos jelleggel a francia jogszabályok hatálya alá tartozott.

4. A rendelet 73. cikke (3) bekezdésének értelmében »családi ellátások«:

a) a szociális biztonsági törvény L 516. cikkében előírt terhességi-gyermekágyi támogatások;

b) a szociális biztonsági törvény L 524. és L 531. cikkében előírt családi támogatások;

c) a jövedelemadónak (*impôt cédulaire*) a szociális biztonsági törvény L 532. cikkében előírt kompenzációs támogatása;

Ez az ellátás ugyanakkor csak abban az esetben nyújtható, ha a kiküldetés alatti bér vagy jövedelem a francia jövedelemadóztatás alá tartozott;

d) a szociális biztonsági törvény L 533. cikkében előírt egykeresős támogatás.

5. A rendelet 46. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett elméleti összeg kiszámításához olyan biztosítási rendszerekben, amelyekben az öregségi nyugdíjat pontok alapján számítják ki, az illetékes intézménynek bármely más tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási évek vonatkozásában figyelembe kell venni e pontokat olyan módon, hogy az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett pontokat elosztja az ezeknek a pontoknak megfelelő évek számával.

E. GÖRÖGORSZÁG

1. Az I. melléklet I. szakasza E. részének 1. pontja ellenére a rendelet 22. cikke (1) bekezdésének a) pontját kell alkalmazni az OGA alapján biztosított olyan személyekre, akiknek az egészségi állapota azonnali ellátást indokol, mielőtt az ilyen személy munkaviszonya megkezdődik egy Görögországon kívüli másik tagállamban.

2. A rendelet 10. cikkének (1) bekezdése nem érinti a 4577/66 törvényerejű rendelet 2. cikke (4) bekezdése rendelkezéseit, amelyek szerint az IKA által az Egyiptomból vagy Törökországból származó görög állampolgárságú vagy eredetű személyek számára folyósított nyugdíjak fizetését felfüggesztik, ha a nyugdíjjogosult elfogadható indok nélkül hat hónapot meghaladó időtartamon keresztül külföldön tartózkodik.

F. ÍRORSZÁG

1. Az Írországban lakóhellyel rendelkező vagy ott tartózkodó, a rendelet 19. cikkében, 22. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 25. cikkének (1) és (3) bekezdésében, 26. cikkének (1) bekezdésében, 28a. cikkében, 29. és 31. cikkében említett munkavállalók, önálló vállalkozók, nyugdíjigénylők és nyugdíjasok, valamint családtagjaik térítésmentesen jogosultak az írországi jogszabályokban előírt egészségügyi ellátásra, ha ennek az ellátásnak a költségeit egy Írországon kívüli másik tagállam intézménye viseli.

2. Egy Írországon kívüli másik tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozó és e jogszabályok által az ellátásra való jogosultságra vonatkozóan megállapított feltételeknek eleget tevő munkavállalók vagy önálló vállalkozók családtagjai, szükség esetén a 18. cikk rendelkezéseinek a figyelembevételével, térítésmentesen jogosultak az ír jogszabályok által előírt valamennyi egészségügyi ellátásra, ha Írországban rendelkeznek lakóhellyel.

Ezen ellátások költségeit az az intézmény viseli, amelyiknél az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó biztosított.

Ugyanakkor, ha az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó házastársa vagy a gyermekekről gondoskodó személy kereső tevékenységet folytat Írország területén, az írországi illetékes intézmény a családtagok számára annyiban fizet ellátásokat, amennyiben ezen ellátásokra való jogosultság kizárólag az ír jogszabályok rendelkezései szerint áll fenn.

3. Ha egy Írország jogszabályainak hatálya alatt álló munkavállaló elhagyta egy tagállam területét abból a célból, hogy munkaviszonyával kapcsolatosan egy másik tagállam területére utazzon, és megérkezését megelőzően balesetet szenved, az ilyen személynek e baleset vonatkozásában az ellátásra való jogosultsága úgy kerül megállapításra:

a) mintha a baleset Írország területén történt volna; valamint

b) annak megállapításához, hogy az érintett személy munkaviszonyából kifolyólag az említett jogszabályok szerint biztosított volt nem veendő figyelembe, hogy nem tartózkodott Írország területén.

4. A rendelet 12. cikke (2) bekezdésének az ír jogszabályokra történő alkalmazásában a rokkantsági, öregségi és özvegyi nyugdíjakat azonos típusú ellátásoknak kell tekinteni.

5. A betegségi, anyasági és munkanélküli ellátások nyújtása esetére az ír jogszabályokban előírt jövedelemalapú ellátások nyújtása céljából a kereset kiszámításához, a rendelet 23. cikke (1) bekezdésétől és 68. cikke (1) bekezdésétől függetlenül, az adott esetben férfi vagy női munkavállaló által a tárgyévben megkeresett heti átlagkeresettel megegyező összeget be kell számítani a megfelelő adóévben egy másik tagállam jogszabályai szerint munkavállalóként szerzett szolgálati idő minden egyes hete vonatkozásában.

6. A rendelet 40. cikke (3) bekezdése a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában csak azokat az időszakokat kell figyelembe venni, amelyek során az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó az ír jogszabályok értelmében keresőképtelen volt.

7. A rendelet 44. cikke (2) bekezdésének alkalmazásában az a munkavállaló tekintendő azon öregségi nyugdíja megállapításának elhalasztását kifejezetten igénylő személynek, amely nyugdíjra az ír jogszabályok szerint lenne jogosult, aki, ha a nyugdíj folyósításának feltétele a nyugdíjba vonulás, nem vonul nyugdíjba.

8. 1983. december 31-ig az ír jogszabályoknak a családi ellátásokon, valamint a betegségbiztosítási és anyasági természetbeni ellátásokon kívüli ellátásokra történő alkalmazásában a munkavállalóként szerzett időszakokon kívül más időszak nem ismerhető el.

G. OLASZORSZÁG

Nincs ilyen.

H. LUXEMBURG

1. A rendelet 94. cikke (2) bekezdésétől eltéröen a luxemburgi rokkantsági, öregségi vagy haláleseti nyugdíjbiztosítási jogszabályok szerint 1946. január 1-je előtt szerzett biztosítási időt vagy annak minősülő egyéb időszakot e jogszabályok alkalmazásában csak annyiban kell figyelembe venni, amennyiben a várómány 1959. január 1-jéig fennmaradt, vagy azt később megújították, kizárólag e jogszabályoknak vagy a hatályos vagy megkötendő kétoldalú egyezményeknek megfelelően. Ha több kétoldalú megállapodás alkalmazandó, a biztosítási időt vagy az annak tekintendő egyéb időszakot a legkorábbi időponttól kell figyelembe venni.

2. A luxemburgi nyugdíjak rögzített összegű részének nyújtása vonatkozásában a Luxemburg területén lakóhellyel nem rendelkező munkavállalók vagy önálló vállalkozók által szerzett biztosítási időt 1972. október 1-jétől kezdődően tartózkodási időnek kell tekinteni.

I. HOLLANDIA

1. *Egészségügyi kiadások fedezésére szolgáló biztosítás*

a) A természetbeni ellátásokra való jogosultság tekintetében a rendelet III. címének 1. fejezetét csak azokra a személyekre kell alkalmazni, akik a betegbiztosító pénztárakról szóló törvény (Ziekenfondswet) által érintett kötelező biztosítási, önkéntes biztosítási vagy öregségi nyugdíjbiztosítási rendszerben jogosultak ellátásokra.

b) A holland jogszabályok szerint öregségi nyugdíjban, valamint más tagállam jogszabályai szerint nyugdíjban részesülő a 27. és/vagy a 28. cikk alkalmazásában természetbeni ellátásra jogosultnak tekintendő, ha kielégíti az időskorúak betegségbiztosítási rendszereihez vagy a betegbiztosító pénztárakról szóló törvény (Ziekenfondswet) által megállapított önkéntes biztosítási rendszerekhez való csatlakozás feltételeit, szükség esetén a 9. cikk figyelembevételével.

Ez a rendelkezés alkalmazandó olyan férjes asszonyra is, akinek a férje a holland jogszabályok szerint a házasoknak járó öregségi nyugdíjban részesül, és kielégíti az időskorúak betegségbiztosítási rendszeréhez vagy a betegbiztosító pénztárakról szóló törvény (Ziekenfondswet) által megállapított önkéntes biztosítási rendszerhez való csatlakozás feltételeit.

c) Egy másik tagállam területén lakóhellyel rendelkező olyan személy, aki Hollandia jogszabályai szerint öregségi nyugdíjban részesül, köteles saját maga és adott esetben családtagjai egészségügyi ellátásának fedezeteként az időskorúak és családtagjaik egészségügyi ellátásával kapcsolatosan Hollandiában felmerült átlagos költségek felének alapján megállapított járulékot fizetni, ha az időskorúak betegbiztosítási rendszerének vagy a betegbiztosító pénztárakról szóló törvény (Ziekenfondswet) által megállapított önkéntes biztosítási rendszerek keretében biztosított. Ennek a járuléknak az összegét csökkenteni kell a Hollandia területén lakóhellyel rendelkező, időskorúak betegségbiztosítási rendszerében biztosított, ugyanolyan rögzített összegű járulékot fizető személyek számára megadott, a betegbiztosítási törvényben előírt kötelező biztosítási rendszerre terhelt csökkentésnek megfelelő összeggel, amely csökkentés költségeit az említett rendszer viseli.

d) Aki Hollandia jogszabályai szerint nem részesül öregségi nyugdíjban, és ha házasságban él, házastársa nem részesül a Hollandia jogszabályai szerint házasoknak nyújtott öregségi nyugdíjban, köteles saját maga, valamint adott esetben minden egyes 16. életévét betöltött családtagja után a betegbiztosító pénztárak által Hollandiában a Hollandiában lakóhellyel rendelkező, az önkéntes biztosítási rendszer keretében biztosított személyek számára előírt átlagos járulékösszegnek megfelelő járulékot megfizetni, ha egy másik tagállam területén rendelkezik lakóhellyel és a betegbiztosító pénztárakról szóló törvényben előírt önkéntes biztosítási rendszer keretében biztosított. A járulék összegét a legközelebbi egész gulden összegre kell kerekíteni.

2. *Az általános öregségi biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

a) Az általános öregségi biztosítási rendszerre vonatkozó holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek tekintendő az 1957. január 1-je előtti biztosítási idő, amelynek folyamán a kedvezményezett, aki nem elégítette ki azokat a követelményeket, amelyek lehetővé teszik számára, hogy ezt az időszakot biztosítási időként ismertesse el, 15. életévének betöltését követően Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, valamint az az idő, amelynek folyamán a más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott letelepedett munkáltatónál.

b) Az a) pont értelmében figyelembe veendő biztosítási idő nem vehető figyelembe, ha egybeesik azzal a biztosítási idővel, amelyet más tagállam öregségi biztosításra vonatkozó jogszabályai szerint fizetendő nyugdíj kiszámításánál már figyelembe vettek.

c) A házasságban élő nő tekintetében, akinek férje Hollandia általános öregségi biztosítási jogszabályai szerint nyugdíjra jogosult, a hatvanötödik életéve elérését megelőzően házasságban töltött időt – amelynek folyamán egy vagy több tagállam területén rendelkezett lakóhellyel – biztosítási időnek kell tekinteni, amennyiben ezek az időszakok egybeesnek a férje által e jogszabályok szerint szerzett, és az a) pont szerint figyelembe veendő biztosítási idővel.

d) A c) pont értelmében figyelembe veendő időt nem kell figyelembe venni, ha egybeesik azzal az idővel, amit más tagállam öregségi biztosítási jogszabályai szerint a kérdéses nőnek fizetendő nyugdíj kiszámításánál figyelembe vesznek, vagy amely során e jogszabályok értelmében a nő öregségi nyugdíjban részesült.

e) Azokra a nőkre, akik házasságban élnek, és akiknek a férje a holland öregségi biztosítási jogszabályok hatálya alá tartozott, vagy az a) pont szerint szerzett biztosítási időt, a két előző pont rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

f) Az a) és c) pontban említett időt az öregségi nyugdíj kiszámításánál csak akkor kell figyelembe venni, ha az ötvenkilencedik életévét betöltött érintett személy hat évet meghaladó időtartamon keresztül egy vagy több tagállam területén rendelkezett lakóhellyel, és ameddig e tagállamok egyikében lakóhellyel rendelkezik.

3. *Az özvegyekre és árvákra vonatkozó általános biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

a) A rendelet 46. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában az özvegyekre és árvákra vonatkozó általános biztosítással kapcsolatos holland jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek tekintendő az 1959. október 1-je előtti idő, amelynek folyamán a munkavállaló vagy

önálló vállalkozó a 15. életévének betöltését követően Hollandia területén rendelkezett lakóhellyel, valamint az az idő, amelynek folyamán a más tagállam területén lakóhellyel rendelkező munkavállalóként Hollandiában végzett munkát egy ott letelepedett munkáltatónál.

b) Az a) pont rendelkezései szerint figyelembe vett biztosítási idő nem vehető figyelembe, ha egybeesik más állam túlélő hozzátartozók nyugdíjára vonatkozó jogszabályai szerint szerzett biztosítási idővel.

4. *A keresőképtelenség elleni biztosításról szóló holland jogszabályok alkalmazása*

A rendelet 46. cikke (2) bekezdése rendelkezéseinek alkalmazásában a holland illetékes intézmények a következő rendelkezéseket alkalmazzák:

a) ha abban az időszakban, amikor a keresőképtelenség vagy annak következtében a rokkantság bekövetkezik, az érintett személy munkavállaló volt a rendelet 1. cikke a) pontjának értelmében, az illetékes intézmény a pénzbeli ellátás összegét az 1966. február 18-i keresőképtelenségi biztosításról szóló törvény (WAO) rendelkezéseivel összhangban állapítja meg a következők figyelembevételével:

– az előzőekben említet az 1966. február 18-i törvény (WAO) szerint szerzett biztosítási idő,

– az 1975. december 11-i keresőképtelenségi törvény (AAW) szerint a 15. életév betöltését követően szerzett biztosítási idő, feltéve hogy nem esik egybe az előzőekben említett 1966. február 18-i törvény (WAO) szerint az érintett személy által szerzett biztosítási idővel, és

– az 1967. július 1. előtt Hollandiában szerzett szolgálati idő vagy azzal egyenértékű idő;

b) ha abban az időszakban, amikor a keresőképtelenség vagy annak következményeként a rokkantság bekövetkezik, az érintett személy nem volt munkavállaló a rendelet 1. cikke a) pontjának értelmében, az illetékes intézmény a pénzbeli ellátás összegét a keresőképtelenségről szóló 1975. december 11-i törvény (AAW) rendelkezéseivel összhangban állapítja meg, a következők figyelembevételével:

– az előzőekben említett 1975. december 11-i törvény (AAW) szerint az érintett személy által a 15. életévének betöltése után szerzett biztosítási idő,

– a keresőképtelenség elleni biztosításról szóló 1966. február 18-i törvény (WAO) szerint szerzett biztosítási idő, feltéve hogy nem esik egybe az előzőekben említett 1975. december 11-i törvény (AAW) szerint szerzett biztosítási idővel, és

– az 1967. július 1. előtt Hollandiában szerzett szolgálati idő vagy azokkal egyenértékű idő.

5. *Egyes átmeneti rendelkezések alkalmazása*

A 45. cikk (1) bekezdése nem alkalmazható az általános öregségi biztosítási (46. cikk), az általános özvegyi és árvasági biztosítási, valamint az általános keresőképtelenség elleni biztosítási jogszabályok átmeneti rendelkezései szerinti ellátásokra való jogosultság megállapítására.

J. EGYESÜLT KIRÁLYSÁG

1. Ha a szokásosan Gibraltárban lakóhellyel rendelkező személy, vagy az a személy, akitől megkövetelik, hogy az utolsó Gibraltárba érkezésétől számított időszakra Gibraltár jogszabályai szerint munkavállalói járulékot fizessen, keresőképtelenség, anyaság vagy munkanélküliség

következtében meghatározott időszakra a járulékfizetési kötelezettség alóli mentesítését kérelmezi, és kéri, hogy arra az időszakra a járulékok összegét számára jóváírják, e kérelem alkalmazásában minden olyan időszakot, amelynek során az érintett személy az Egyesült Királyság területén kívüli más tagállamokban végzett munkát, olyan időszaknak kell tekinteni, mint amelynek során őt Gibraltárban alkalmazták, és amely időszakokra Gibraltár jogszabályai szerint munkavállalóként fizetett járulékot.

2. A rendelet III. címe 3. fejezete rendelkezéseinek alkalmazásában, ha az Egyesült Királyság jogszabályaival összhangban egy nő öregségi nyugdíjat igényel

a) férje biztosítottsága alapján; vagy

b) saját személyi biztosítottsága alapján, és ha – mivel házassága férje halála miatt vagy más okból ért véget – a nyugdíjjogosultságot az utóbbi biztosítottságának alapul vételével kell megállapítani,

a férje által fizetett vagy számára jóváírt összes járulék éves átlagának a meghatározásához az általa szerzett biztosítási időre történő hivatkozást úgy kell tekinteni, hogy az tartalmazza a férje által szerzett biztosítási időre utaló hivatkozást.

3. a) Ha az Egyesült Királyság jogszabályai szerint munkanélküli támogatást fizettek egy személynek a rendelet 71. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontja, vagy b) pontja ii. alpontja rendelkezéseinek értelmében, az érintett személy által egy másik tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási időt, szolgálati időt és önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időt nagy-britanniai vagy adott esetben észak-írországi jelenlétnek kell tekinteni abból a célból, hogy a nagy-britanniai vagy adott esetben észak-írországi jelenléthez kötött gyermeknevelési ellátással (child benefit) kapcsolatban az Egyesült Királyság jogszabályai által előírt feltételeket kielégítsék.

b) Ha a rendelet II. címének rendelkezései értelmében az Egyesült Királyság jogszabályait kell alkalmazni arra a munkavállalóra vagy önálló vállalkozóra, aki az Egyesült Királyság jogszabályaiban előírt, a gyermeknevelési ellátásra (child benefit) vonatkozó feltételeket nem elégíti ki,

i. ha ez a feltétel a nagy-britanniai vagy adott esetben észak-írországi jelenlét, e feltétel teljesítése szempontjából az érintett személy Nagy-Britanniában vagy adott esetben Észak-Írországban tartózkodónak tekintendő;

ii. ha ez a feltétel a nagy-britanniai vagy adott esetben észak-írországi jelenlét, egy másik tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási idő, szolgálati idő és önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő az ilyen feltétel teljesítése szempontjából nagy-britanniai vagy adott esetben észak-írországi jelenlétnek tekintendő.

c) A Gibraltár jogszabályai szerinti családi támogatások kérelmezése tekintetében az a) és b) pont rendelkezései hasonlóan alkalmazandók.

4. A rendelet II. címének rendelkezéseivel összhangban az Egyesült Királyság jogszabályainak a hatálya alá tartozó munkavállalókat vagy önálló vállalkozókat a ápolási díjra (attendance allowance) való jogosultság alkalmazásában úgy kell tekinteni:

a) mintha születési helye az Egyesült Királyság területén lenne, ha születési helye valamelyik tagállam területén található, és

b) mintha az Egyesült Királyságban rendelkezett volna szokásos lakóhellyel, vagy ott lett volna jelen, bármilyen olyan biztosítási idő, szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi idő folyamán, amelyet egy másik tagállam területén vagy jogszabályai szerint szerzett.

5. Ha egy az Egyesült Királyság jogszabályainak a hatálya alatt álló munkavállaló egy másik tagállam területére munkaviszonyával kapcsolatos utazás közben azt követően, hogy egy tagállam területét elhagyta, de a másik tagállam területére való megérkezést megelőzően balesetet szenved, az ilyen személynek e baleset vonatkozásában az ellátásra való jogosultságát úgy állapítják meg:

a) mintha a baleset az Egyesült Királyság területén történt volna; és

b) nem veszik tekintetbe, hogy az érintett személy nem tartózkodott Nagy-Britannia, Írország vagy Gibraltár területén, annak megállapításánál, hogy Nagy-Britannia vagy Írország jogszabályai szerint munkavállaló (employed earner) vagy Gibraltár jogszabályai szerint munkavállaló (employed person) volt-e.

6. E rendelet nem alkalmazható az Egyesült Királyság jogszabályainak azon rendelkezéseire, amelyek célja az Egyesült Királyság és egy harmadik állam között megkötött szociális biztonsági megállapodás hatálybaléptetése.

7. Ha az ellátásra való jogosultság megállapításának céljából az Egyesült Királyság jogszabályai előírják, bármely tagállamnak egy harmadik ország területén született állampolgárát az Egyesült Királyság harmadik ország területén született állampolgárának kell tekinteni.

8. A rendelet III. címe 3. fejezetének alkalmazásában nem kell figyelembe venni az Egyesült Királyság jogszabályai szerint biztosított személy által fizetett progresszív járulékokat, illetve az azon jogszabályok szerint fizetendő progresszív nyugdíjakat. A progresszív ellátások összegét hozzá kell adni az Egyesült Királyság jogszabályai szerint járó ellátás összegéhez az abban a fejezetben meghatározottak szerint. Az érintett személynek ténylegesen járó ellátás összege e két összegből adódik.

9. A rendelet 12. cikke (2) bekezdésének az Egyesült Királyság jogszabályaira történő alkalmazásában a rokkantsági, öregségi és özvegyi nyugdíjak azonos típusú ellátásoknak tekintendők.

10. A nem járulékalapú társadalombiztosítási ellátásokról és munkanélküli biztosításról szóló rendelet (Gibraltár) alkalmazásában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket Gibraltárban állandó lakóhellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha egy tagállamban rendelkeznek lakóhellyel.

11. A rendelet 10., 27., 28., 28a., 29., 30 és 31. cikkének alkalmazásában az Egyesült Királyság jogszabályai szerint a munkavállalók vagy önálló vállalkozók számára nyújtott ápolási díjat (attendance allowance) rokkantsági ellátásnak kell tekinteni.

12. A rendelet 10. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az az Egyesült Királyság jogszabályai szerinti kedvezményezett, aki egy másik tagállam területén tartózkodik, ott-tartózkodásának időtartamára olyan személynek tekintendő, mint aki azon tagállam területén rendelkezik lakóhellyel.

13. (1) A kereseti tényezőknek az Egyesült Királyság jogszabályai szerinti ellátásokra való jogosultság meghatározása céljából történő kiszámításának alkalmazásában, a 15. pontra is figyelemmel, minden munkahetet, amelynek folyamán egy munkavállaló vagy egy önálló vállalkozó egy másik tagállam jogszabályainak a hatálya alatt állt, és amely az Egyesült Királyság jogszabályainak értelmében az adott adóévben kezdődött el, a következők szerint kell figyelembe venni:

a) i. minden munkavállalóként szerzett biztosítási, szolgálati és tartózkodási hétre vonatkozóan az érintett személyt úgy kell tekinteni, mint aki munkavállalóként (employed earner) fizetett járulékot az adott évben a felső kereseti határ kétharmadának megfelelő kereset alapján;

ii. minden önálló vállalkozóként szerzett biztosítási, önálló vállalkozói és tartózkodási hétre vonatkozóan az érintett személyt úgy kell tekinteni, mint aki 2. osztályú járulékot fizetett.

b) minden olyan teljes hétre vonatkozóan, amelynek során az érintett személy biztosítási időnek, szolgálati időnek, önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időnek vagy tartózkodási időnek tekintett időt szerzett, őt úgy kell tekinteni, mint akinek a járulékot jóváírták, de csak addig a mértékig, ami szükséges ahhoz, hogy a rá vonatkozó teljes kereseti tényezőt arra a szintre emelje, amely ahhoz szükséges, hogy az az év az Egyesült Királyságnak a járulékok jóváírását szabályzó jogszabályainak értelmében beszámítható évvé (reckonable year) váljon.

(2) A kereseti tényezők biztosítási idővé történő átváltásához az Egyesült Királyság jogszabályai értelmében az adott adóévben elért kereseti tényezőt el kell osztani az arra az adóévre megállapított kereset alsó határával. A kapott eredményt egész számként kell megadni, a maradékot figyelmen kívül kell hagyni. Az ilyen módon kapott számmal fejezik ki a tárgyévben az Egyesült Királyság jogszabályai szerint szerzett biztosítási hetek számát, feltéve hogy az így kapott szám nem haladhatja meg azoknak a heteknek a számát, amelyek folyamán abban az évben az érintett személy azon jogszabályok hatálya alá tartozott.

14. A 40. cikk (3) bekezdése a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában csak azokat az időszakokat kell figyelembe venni, amelyek folyamán az érintett munkavállaló vagy önálló vállalkozó az Egyesült Királyság jogszabályainak értelmében keresőképtelen volt.

15. (1) A nyugdíj azon részének a rendelet 46. cikke (2) bekezdése a) pontja szerinti kiszámításában, amely az Egyesült Királyság jogszabályai szerint kiegészítő elem:

a) a rendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett »kereset, járulék vagy növekmény« kifejezés a kereseti tényezőben jelentkező többletként értelmezendő, a szociális biztonsági nyugdíjakról szóló 1975. évi törvényben, vagy adott esetben a szociális biztonsági nyugdíjakról szóló 1975. évi rendeletben (Észak-Írország) meghatározottak szerint;

b) az előző a) pont szerint értelmezett kereseti tényezőkben jelentkező többletek átlagát a rendelet 47. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban kell kiszámítani, az Egyesült Királyság jogszabályai szerint nyilvántartott többletek összegének az Egyesült Királyság jogszabályai szerint az 1968. április 6-tól kezdődően eltelt, az adott biztosítási időn belüli adóévek számával való elosztásával (a töredék adóéveket is beleértve).

(2) A rendelet 46. cikke (2) bekezdésében említett »biztosítási vagy tartózkodási idő« kifejezés – az Egyesült Királyság jogszabályai szerint kiegészítő elemekből álló nyugdíjrészek összegének megbecsülése alkalmazásában – 1968. április 6-tól kezdődően szerzett biztosítási vagy tartózkodási időként értelmezendő."

61. A szöveg a következő melléklettel egészül ki:

„*VII.* MELLÉKLET

(A 14c. cikk (1) bekezdése b) pontjának végrehajtása)

Olyan esetek, amikor egy személy egyidejűleg két tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik

1. Ha az érintett személy Belgiumban önálló vállalkozó, és, Luxemburg kivételével, bármely másik tagállam területén munkaviszonyban áll. Luxemburgra az 1968. július 12-i Belgium és Luxemburg közötti levélváltást kell alkalmazni.

2. Ha a Dániában lakóhellyel rendelkező személy Dániában önálló vállalkozó, és bármely másik tagállamban munkaviszonyban áll.

3. Ha az érintett személy Németországban önálló vállalkozóként tevékenykedő mezőgazdasági termelő, és bármely más tagállam területén munkaviszonyban áll.

4. Ha az érintett személy Franciaországban önálló vállalkozó, és, Luxemburg kivételével, bármely más tagállam területén munkaviszonyban áll.

5. Ha az érintett személy Franciaországban önálló vállalkozóként tevékenykedő mezőgazdasági termelő, és Luxemburgban áll munkaviszonyban.

6. Ha az érintett személy Görögországban önálló vállalkozó, és bármely másik tagállam területén munkaviszonyban áll.

7. Ha az érintett személy Olaszországban önálló vállalkozó, és bármely másik tagállam területén munkaviszonyban áll."

2. cikk

(1) E rendelet a hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkeztet jogot.

(2) E rendelet hatálybalépése előtt egy tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási, szükség esetén szolgálati, önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi vagy tartózkodási idő figyelembe veendő az e rendelet szerinti ellátásra való jogosultság meghatározásánál.

(3) Az (1) bekezdésre is figyelemmel, e rendelet szerint jogosultság keletkezik arra az eseményre vonatkozóan is, amely a rendelet hatálybalépését megelőző időszakban következett be.

(4) Azt az ellátást, amelyet az érintett személy állampolgársága vagy lakóhelye miatt nem állapítottak meg, vagy amelyet felfüggesztettek, az érintett személy kérelmére a rendelet hatálybalépésétől folyósítani kell, feltéve hogy az előzőleg meghatározott jogosultságokat egy összegben nem váltották meg.

(5) Azon személy jogosultságait, akinek nyugdíját a rendelet hatálybalépését megelőzően megállapították, az érintett személy kérelmére, e rendelet rendelkezéseit figyelembe véve, felül kell vizsgálni. E rendelkezés az 1408/71/EGK rendelet 78. cikkében említett egyéb ellátásokra is alkalmazandó.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdésben említett kérelmet a rendelet hatálybalépésének napjától számított két éven belül nyújtják be, az e rendelet szerint szerzett jogosultságok ettől az időponttól hatályosak, és más tagállamok jogszabályainak e jogosultság elvesztésére vagy elévülésére vonatkozó rendelkezései az érintett személlyel szemben nem érvényesíthetők.

(7) Ha a (4) és (5) bekezdésben említett kérelmet a rendelet hatálybalépésének napjától számított két éven túl nyújtják be, a nem elveszett és nem elévült jogosultságok a kérelem benyújtásának napjától hatályosak, kivéve ha a tagállamok jogszabályai ennél kedvezőbb rendelkezéseket állapítanak meg.

3. cikk

Amennyiben az érintett tagállamok másként nem határoznak, az 1408/71/EGK rendelet 36. cikkének (3) bekezdése, 63. cikkének (3) bekezdése és 70. cikkének (3) bekezdése értelmében e rendelet hatálybalépésének napját megelőzően megkötött megállapodások nem alkalmazhatók azokra a személyekre, akikre az 1408/71/EGK rendelet hatályát e rendelet terjesztette ki.

4. cikk

Ez a rendelet az 574/72/EGK rendeletnek az önálló vállalkozókra és családtagjaira történő alkalmazása céljából való kiigazításáról szóló rendeletnek [1] az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik hónap első napján lép hatályba az önálló vállalkozók és azok családtagjaik vonatkozásában.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1981. május 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. BRAKS

[1] HL L 74., 1972.3.27., 1. o.